

Dekenklacht witwas- controle gegrond verklaard

De Amsterdamse Raad van Discipline heeft afgelopen dinsdag de klacht van de Amsterdamse deken Kemper gegrond verklaard tegen Jaeger Advocaten in Amsterdam. Jaeger weigerde in juli 2007 dossiers te laten zien aan advocaten-auditors die de naleving van de witwasregelgeving controleerden, onder andere omdat hij meende dat zijn werkzaamheden niet onder de Wet Identificatie bij Dienstverlening (WID, 1 september jl. opgegaan in de Wwft) vielen. Bovendien zou het verschoningsrecht van auditor en deken niet zijn gegarandeerd. De Raad besliste daarentegen dat op krachtens de desbetreffende verordening van de Orde de deken bepaalt of de WID is nageleefd. Een recent advies van onder anderen Floris Bannier en Taru Spronken maakt volgens de Raad duidelijk dat het verschoningsrecht van auditor en deken wel is gegarandeerd. De Raad legt echter geen maatregel op, vanwege

het principiële karakter en het 'goede overleg' tussen deken en verweerder waarin werd besloten de zaak aan de Raad voor te leggen.

Kemper: 'We hebben in overleg met een aantal advocaten besloten deze zaak aan de tuchtrechter voor te leggen. Het ging om de principiële vraag of de informatie die auditors verkregen op geheimzinnige wijze bij het BFT terecht zou kunnen komen. Die vraag is nu beantwoord, met dat argument kun je nu niet meer aankomen.'

Niettemin gaat Jaeger in beroep bij het Hof van Discipline. 'De Raad heeft niet getoetst of een verordening verbindend is die afbreuk doet aan de geheimhouding, vanwege de inzage in dossiers. Die geheimhouding is een recht van de client, gebaseerd op het EVRM. Dat kunnen wij niet zomaar onder elkaar gaan regelen, en dan schande roepen als anderen aan het verschoningsrecht komen.'

Wie wil redactielid worden voor onder meer IE?

Wegens vertrek van redactielid Albert Ploeger zoekt de redactie een advocaat die (ook) thuis is op het gebied van intellectueel eigendomsrecht en die zijn of haar stage heeft afgerond. Afgezien van een maandelijks middag bent u ongeveer een halve dag per maand kwijt aan het lezen van de stukken

en de omgang met auteurs; voor het bijwonen van de redactievergadering is een vacatiegeld beschikbaar. U kunt tot woensdag 10 september informatie inwinnen bij, en mailen of schrijven (graag met een kort cv) naar: redactiesecretaris Linus Hesselink (zie colofon).

Column

Harry Veenendaal

Glas lauwwater, extra omgeroerd

Het Jaarcongres van de Orde vaart dit jaar onder de vlag 'De advocaat: held van de rechtsstaat'. De Orde is klaarblijkelijk van mening dat moet worden omgezien naar een middel om de geit-advocaat met de kool der imagoverbetering te verenigen. Maar dit middel kan echt geen *onliner* zijn als een 'Erika Terpstraatje', dat het midden houdt tussen een mislukte Postbus 51-campagne en een bevoogdende SIRE-reclame. De titel van het Jaarcongres vind ik onbenullig, karakterloos en paternalistisch.

De Orde richt zich te veel op imagoverbetering door de inzet van moderne communicatie-instrumenten. Zorgelijk is dat de Orde zich daarbij kennelijk niet realiseert dat de reputatie van de advocatuur als sturingselement grote schade aan de gehele beroepsgroep kan aanrichten. Wanneer beeldvorming de maat wordt, komt de kwaliteit op de tweede plaats. Het imago kan het best worden verbeterd door oude vertrouwde uitgangspunten te handhaven zoals kwaliteitsbesef, transparantie, verantwoording afleggen en vooral op eigen initiatief zelfkritiek uiten.

Zelfkritiek betekent overigens niet een hogere waakzaamheid ten opzichte van advocaat-stagiaires, zoals de algemeen deken enige tijd geleden in dit blad suggereerde. Advocaat-stagiaires zijn niet het probleem.

Een vragenronde bij enkele ondernemers leerde mij dat zij vooral advocaten van middelbare leeftijd niet zien zitten die al jaren in de praktijk meedraaien maar hun *edge* hebben verloren. Dit is het grootste probleem van de advocatuur: de latente middelmatigheid die dreigt naarmate de ervaringsjaren toenemen. Dit zijn geen advocaten die grote fouten maken; die worden door het tuchtrecht, de marktwerking of de kantoordiscipline wel uitgerangeerd. Nee, het zijn de advocaten die hun cliënten stelselmatig onvoldoende adviseren, daarvoor een fors uurtarief rekenen en – nog erger – daarmee telkens wegvaren. Die middelmatigheid leidt tot het onbehagen dat veel cliënten overhouden aan hun bezoek aan de advocaat. Deze advocaten vormen een minderheid, maar die straalt wel negatief uit over de rest, die zich daarvan niet kan distantiëren. Dáár ligt een taak voor de Orde.

'Held van de rechtsstaat' is het wonderelixer dat de Orde aanprijst. 'Voor al uw kwalen' – maar in feite niks anders dan een glas lauwwater, extra omgeroerd.